

GRAO MÍNIMO DE CONSECUCIÓN PARA SUPERAR A MATERIA:

Para superar o primeiro curso de Grego do Bacharelato é necesario, en primeiro lugar, que os alumnos se expresen en galego ou en castelán de maneira aceptable.

Deben ser capaces, no que se refire a **Lingua e Textos**, de traducir frases e/ou pequenos textos gregos en prosa, coa morfosintaxe elemental, e máis frecuente; deben coñecer a forma e uso de todos os casos das tres declinacións (paradigmas máis regulares), os pronomes demostrativos e anafórico, e os tempos verbais máis frecuentemente traballados na clase, así como ter unha idea básica e clara sobre a orde de palabras e a estrutura da oración, e coñecer tamén un vocabulario grego mínimo (o de maior rendemento etimolóxico, que é o máis utilizado na clase); en canto a palabras gramaticais, as preposicións e conxuncións máis usuais.

Deben tamén, no capítulo do **Léxico**, saber aplicar as normas básicas de transcripción-transliteración do grego ao galego (ou castelán), relacionar raíces gregas coñecidas, que aparezan nos textos, con helenismos (cultismos, tecnicismos, neoloxismos) da/s súa/s lingua/s, dos cales deben coñecer o seu significado. Tamén deben saber analizar etimoloxicamente termos casteláns derivados de raíces básicas gregas, recoñecendo así mesmo os principais prefixos e sufixos de orixe grega.

Por último, no capítulo do **Legado de Grecia**, deben ser capaces de contestar de forma breve, coherente e razoada preguntas sinxelas acerca dos principais aspectos do mundo grego vistos na clase ou nas súas lecturas: orixe e historia da lingua e escritura gregas, marco xeográfico, cronoloxía xeral, acontecemen-tos básicos da historia e da civilización gregas, cuestións mitolóxicas tratadas na clase. Tamén deberán poder comentar aceptablemente textos sobre aspectos do mundo antigo vistos na clase.

Para superar o segundo curso de Grego do Bacharelato é necesario, en primeiro lugar, que os alumnos se expresen en galego ou en castelán de maneira aceptable.

Deben ser capaces, no que se refire a **Lingua e Textos**, de traducir textos gregos breves de complexidade non excesiva (basicamente en prosa e do tipo dos traballados na clase, xa mencionados anteriormente nos obxectivos, contidos e criterios de avaliación); deben coñecer aceptablemente ben a morfosintaxe grega practicada nos textos traballados, así como ter unha idea básica e clara dos principais procedementos de subordinación (sobre todo, recoñecer e traducir certas construcións de infinitivo e participio específicas da lingua grega); deberán coñecer tamén un vocabulario grego mínimo (igual que no caso de Grego I, o de maior rendemento etimolóxico, que ademáis sempre coincide con aqueles étimos ou raíces nos que máis se insiste nas clases), e saber utilizar con parsimonia e intelixencia o dicionario bilingüe (ou ben, un listado ou índice léxico substitutivo do máis complexo dicionario, elaborado ao longo do curso para facilitar os labores de memorización e tradución do alumno).

No capítulo de **Léxico** deben reforzar e perfeccionar os métodos e procedementos do primeiro curso: saber aplicar as normas básicas de transcripción-transliteración do grego ao galego (ou ao castelán), relacionar raíces gregas coñecidas, que aparecen nos textos, con helenismos (cultismos, tecnicismos, neoloxismos) da/s súa/s lingua/s, dos cales deben coñecer o seu significado. Tamén deben saber analizar etimoloxicamente termos galegos e/ou casteláns derivados de raíces básicas gregas, recoñecendo así mesmo os principais prefixos e sufixos de orixe grega.

Por último, no capítulo do **Legado de Grecia**, deben ser capaces de contestar de forma

breve, coherente e razoada preguntas sinxelas acerca dos principais aspectos da historia da lingua e sobre todo da literatura gregas, vistos na clase ou nas súas lecturas. Tamén deberán poder comentar aceptablemente textos e fragmentos das obras literarias programadas para a súa lectura, comentario e análise, ou para a factura de pequenos traballos sobre as mesmas (basicamente épica e traxedia, e por suposto en versións traducidas).

Deben, como consecuencia, ter unha idea xeral, pero tamén máis completa e matizada, acerca da importancia da lingua e da literatura gregas como patrimonio fundamental do mundo occidental.

PROCEDIMENTOS E INSTRUMENTOS DE AVALIACIÓN:

As técnicas de avaliación que se deben aplicar na materia de Grego deben estar condicionadas polo propio carácter desta disciplina:

- Posúe un carácter claramente continuo e sumativo, inherente ao estudo de conceptos e procedementos maiormente lingüísticos.
- A parte lingüística posúe un carácter eminentemente “gráfico”, no sentido de Grego como lingua escrita, para ser lida, analizada, reflexionada, traducida nos seus textos, relacionada con outras linguas do currículo, e estudada dun modo relativamente pasivo; non para ser falada nin levada á práctica oral (como é o caso do estudo de linguas estranxeiras modernas).
- Contemplan o coñecemento dunha lingua como medio para acceder á cultura do pobo ou civilización que nela se expresa, e para comprender mellor os fundamentos da nosa propia lingua e da nosa civilización.
- Os textos proporcionan elementos de información que permiten alcanzar unha visión axustada da evolución do proceso de ensino-aprendizaxe. Esta idea deriva da estreita relación existente entre os catro bloques de contidos propostos (por medio da hermeneútica

de textos), de tal xeito que tamén o proceso de avaliación se verá afectado continuamente por ese alto índice de interrelación entre contidos: o tratamento didáctico dun pequeno texto orixinal (lectura, análise dende diversas ópticas, comprensión, tradución, realización de exercicios e actividades varias acerca do mesmo, etc) resulta un método útil para integrar un gran número de criterios de avaliación, enlazando deste modo o estudo da lingua, do léxico, dos textos e do legado histórico-cultural.

Adoptaranse puntos de vista flexibles para medir o nivel de cumprimento dos criterios de avaliación, evitando facelo dun xeito mecánico:

- O profesor debe analizar traballos ou tarefas de clase de distinto tipo (individuais ou en pequenos grupos; elaborados na aula, fóra da aula, ou dun modo mixto): traballos de síntese, de afianzamento dos contidos tratados, manifestacións razoadas de opinións nas explicacións, de entrevistas ou pequenas probas orais, etc.
- Debe observarse de modo continuo, periódico e riguroso o traballo diario da alumna e do alumno. A asistencia regular ás clases e ás actividades programadas para a materia son requisito fundamental no proceso de avaliación continua das alumnas e os alumnos.
- Con todo, os exames, as probas obxectivas e escritas con carácter individual e periódico, resultarán moi útiles para a avaliación formativa así como para o carácter propedeútico que en boa medida se lle atribúe ao Bacharelato.

Como punto de partida poderíase realizar unha avaliación inicial das alumnas e os alumnos, para comprobar as expectativas postas na asignatura e observar de modo xeral os seus coñecementos previos.

Certas clases, as dedicadas a repasar, recompilar, afianzar e avaliar contidos xa tratados, presentaranse como diálogo entre profesor e alumnos, a fin de ser observada a súa actitude ante a materia e de ter unha idea acerca do seu grao de asimilación de conceptos e procedementos.

Dado o carácter da materia, imos aplicar a avaliación continua, dándose por supostos en cada avaliación os coñecementos adquiridos nas avalacións anteriores.

Na **convocatoria extraordinaria de Setembro** a calificación procederá íntegramente do exercicio escrito. Para aprobar é necesario obter una nota igual ou superior a 5 sobre 10.